Pregaria.cat

Entrada

Guardar en el cor

1.- Pepi, he estat regirant per tot l'armari de la nostra habitació i no he sabut trobar aquell poema que et vaig enviar quinze dies abans de casar-nos. Després he anat al l'estudi, les dues taules i el caixons, res... potser l'hem perdut. Mira em faria gràcia veure que ens dèiem . El temps passa tan ràpid que ni recordo el nom. Tens idea on pot estar?

2.- Avui mirant aquella cartera que em va regalar el pare quan vaig fer 18 anys hi he trobat la breu carta on em felicitava pels divuit anys. El paper tenia un color groc i algunes paraules ja no es podien llegir. M'ha fet molta il·lusió i quan el vagi a veure li portaré. Estarà content. Menys mal que la cartera ha conservat la carta..

3.- El nostre professor té una memòria prodigiosa. Ens coneix a tots, i quan ve un antic alumne el saluda pel seu nom i recorda molts detalls de quan era a l'escola. Una ment privilegiada, una memòria única. I no és que tingui una llista. Ell és la llista.

Podem guardar les coses, podem guardar el record de persones en calaixeres, armaris, llibreries, carteres i fins i tot, alguns en una memòria prodigiosa. D'acord. També podem guardar tot això en el nostre cor. Escoltàvem al Nadal que Maria conservava i guardava, tot meditant, aquelles coses que li van succeir, i les guardava en el seu cor. Però què significa aquesta expressió? No serà una forma poètica i fins elegant de dir memòria?

Guardar en el cor no és com guardar en un armari, ni tan sols com guardar a la ment. Guardar en el cor és mantenir la vida d'aquestes coses o persones, fer-ne substància pròpia, oberta, dinàmica, en comunió essencial.

Guardes en el cor quan mantens en vida els esdeveniments i especialment les persones, no sols la vida d'aleshores, sinó la del temps entremig fins aquest moment. Viu o viuen en tu. Si es veiessin immediatament es reconeixerien.

Guardes en el cor quan són ja part teva, ni que marxin ni que morin són part de tu. Tu no series tu sense ells. No són part física ni psicològica, sinó de la consciència, de la teva ànima. Es van plantar dintre teu i són també tu

Quan guardes en el cor els esdeveniments i sobretot les persones hi ha una dimensió divina de comunió, ens trobem

Jesús Renau sj.